

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Meșină
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cho.
 Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
 ISSN-L 2734 -6889

Vechiul testament relevat prin sonete - facerea lumii (1)¹

Pașcu BALACI

Ziua întâia

Și zis-a Dumnezeu în marea-I milă:
 Lumină vreau să fie ! și a fost;
 Sfârșit-a Universul al său post
 Ca să se-aprindă veșnica-i feștilă.

Geneza nu a fost nicicum idilă,
 Ci lupta bună, având un nobil rost
 De-a-l dezgheța pe om din permafrost,
 Prin taina ce se-ascunde-n clorofilă.

Iar razele ce-au izvorât din gura
 Părintelui ceresc au despărțit
 Noaptea de zi, cum face arătura,

În stânga spinii, în dreapta sol iubit,
 De-o parte -i frigul, de-alta e căldura;
 Și fost-a Ziua întâi spre asfințit.

* *Facerea Lumii sau Geneza. Geneza derivă din grecescul gignesthai - a se naște, a-și avea originea, din ebraicul Bereishit (întru-nceput). Dumnezeu realizează creația printr-o simplă poruncă (Biblia ilustrată repovestită și explicată, de la Creație la Învierea lui Hristos, Ediție Litera, trad. Georgiana Harghel, București, Litera, 2015, p. 31)*

Ziua a doua

Și zis-a Domnul: Fie o tărie
 Ce apele de ape să despartă
 Și doar așa putut - a să împartă
 Cerul de sus, cu bolți de feerie,

¹ Apărut și în *Confluente literare*, iulie, 2021

De lumea cea de jos, și-n stângăcie.
Luat-a aur dintr-o steaună spartă,
Ca să ni-l dea sub pământeană hartă,
Cu cea mai mișcătoare dărnicie.

Suprem Artist, în cea dintâi lucrare,
Ne-a arătat un Cer cu Paradis,
Oglindă sfântă pentru fiecare

2

Ființa umană spre divinul vis,
Și singura de câștigat onoare.
Și fost-a doua zi - de nedescris.

Ziua a treia

- Să se despartă apele de ape !
Mai zise Domnul, cu privirea-n valuri,
Numind pământ uscatul dintre maluri
Și mări imensa lacrimă din pleoape.

Ca noul teritoriu să nu-l scape,
Iar în abisele cu atâtea staluri,
Tot atrăgând cu-albastrele-i cristaluri,
Însămânțat-a din a lui năstrape

Ierburi și pomi cu fructe aromate,
De-a preschimbă tot globu-ntr-un smarald
De douăzeci și patru de carate,

Suflând asupra lui un aer cald.
Dar treaba nu-i decât la jumătate
Și fost-a ziua-a treia - un verde fald.

Ziua a patra

- Să fie doi luminători: cel mare
Să lumineze ziua pe pământ
Și celălalt, mai mic, ca vela-n vânt
Să îndulcească - a nopților răcoare...

Soare și lună, stele-n depărtare
Aduc vii anotimpuri, zodii, sfânt,
S-adune anii în recensământ
Ce va da samă -n lumea viitoare.

Primul apus al Terrei calm s-a stins,
Ca vatra de jăratec din cuptor,
Dar dincolo de noapte s-a aprins,

Iar Soarele cu -al său divin motor
Ce fost-a în Egipt zeu Ra, distins.

Și fost-a ziua a patra cu mult spor.

Ziua a cincea

- Oceanele și Mările să fie
Pline de pește și de vietăți;
Să-și dreagă cuib pe munți, ca în cetăți
Păsări mai mari sau mici, nu-n colivie

3

Și alte animale-n herghelie
Să zburde pe pământ și la trei coți,
De la cocoși la mățe cu mustăți,
Ca ele să aducă veselie.

Iar Domnul le-a binecuvântat și-a zis
Să se prăsească-n toată apa Mării
Pe tot Uscatul, muntele cel nins,

Mai mult decât mătasea-albă-a sării
Și chiar și în deșertul cel încins.
Și fost-a ziua cinci - mai acătării.

Ziua a șasea

- E vremea-acum să îl creăm pe Om,
După al Nostru chip și-asemănare,
Să stăpânească și Pământ și Mare...
Și tot l-a împletit, atom cu-atom,

Să fie al credinței Sale dom.
Muind o tină-n lacrimi amare,
Leșit-a ființa-n lume domnitoare
Din mâinile Părintelui Bonom.

Apoi, deodată, și-a adus aminte:
L-a adormit pe-Adam și dintr-o coastă,
Creat-a pe muierea cea fierbinte,

Să-i țină de urât în lumea vastă,
Crezând că fi-va bună și cuminte...
Și fost-a ziua -a șasea: ziua noast'ă.

Ziua a șaptea*

Iar după ce lumea a scos din Haos**,
Cu Soare, Lună, Stele luminând-o,
Cu pești și fiare, Om, El populând-o
Și-a-ngăduit și Domnu- un mic repaos.***

În Munții cei mai mari, în al lor naos,

A binecuvântat Creația, sfințind-o,
Cu toate cele bune, dăruind-o
Și cugetând ce va mai fi-n adaos.

El a privit cu drag câte-a făcut,
Doar pentru un bărbat și o femeie,
Le-a dat lumină, dragoste și scut

Și Duhul**** Său cel Sfânt printr-o scânteie.
Și fost-au bune toate la-nceput,
Când a pornit a lumii odisee.

4

* Cifra șapte (zayin în ebraică) are o semnificație deosebită în Biblie. Dumnezeu s-a odihnit în cea de-a șaptea zi, Sărbătoarea corturilor ține șapte zile, sfeșnicul numit Menora are șapte brațe (Biblia ilustrată, repovestită și explicată de la Creație la Învierea lui Hristos, ediție Litera, traducere Georgiana Harghel, București, Litera, 2015, p. 32)

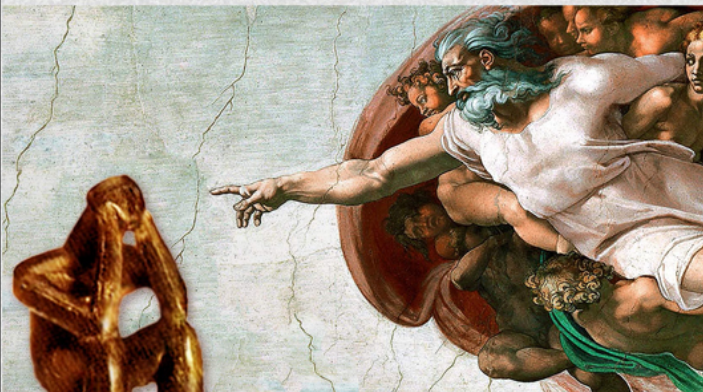
** Haos (sau Chaos), termen ce desemnează o personificare a dezordinii, a spațiului nelimitat, care, în concepția grecilor, ar fi existat înainte de crearea lumii, termen provenind din greacă (χάος, cháos), o lume neformată deplin și care, după Hesiod, a existat înaintea zeilor. În Geneză este amintit Haos în limba ebraică: תהו ובהו (Tohuwabohu) ce ar însemna „mutare”. Haosul este opus Cosmosului, bine cristalizat (n.a.)

*** Una din cele zece porunci dumnezeiești este și respectarea zilei de odihnă (sabatul la evrei și duminica (domenica - de la latinescul Dies Domini - Ziua Domnului) la creștini.

**** Duhul lui Dumnezeu, în limba greacă pneuma, ce înseamnă și vânt, dar și duh, mișcarea de aer care determină ploile roditoare, duhul dător de viață al lui Dumnezeu (apud Biblia sau Sfânta Scriptură, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2001, p.22, versiune redactată și adnotată de Bartolomeu Anania, arhiepiscopul Clujului (n.a.)

pașcu balaci • VECHIUL TESTAMENT • relevant prin sonete

pașcu balaci

VECHIUL
TESTAMENT
relevant prin sonete